

KLUBBLAD

FERINGE HOT ROD ASSOCIATION DECEMBER 2018 Nr:90

God Hjul och ett Gott Nytt År...

Tillönskas alla medlemmar, funktionärer samt samarbetspartners.

Så här inför årsskiftet vill vi påminna om att det är dags att betala in medlemsavgiften för 2019. Medlemsavgiften som är 200:- för vuxna och 40:- för den som är under 18 år sätts in på klubbens BG 5015-9219. Ange fullständigt personnummer i samband med betalning.

Samtliga licenser hos SBF/Svemo är nu också spärrade inför det nya året. Meddela sekreterare@feringe.com i samband med betalning av medlemsavgift så går det snabbare att lyfta spärren.

Nya medlemmar ansöker i samband med betalningen om medlemsskap på www.feringe.com under rubriken Bli medlem.

Vi vill också passa på att göra reklam för idrottonline. I idrottonline finns kontaktuppgifter som epost och telefonnummer vilket är bra att hålla uppdaterat för att kunna nås av information om kommande evenemang mm. Adressuppgifter behöver du normalt inte ange då dessa hämtas från folkbokföringen.

Idrottonline kommer du åt via hänglåset längst uppe till höger på hemsidan www.feringe.com

Har du problem med inloggningen till idrotttonline eller saknar inloggningsuppgifter hör av dig till sekreterare@feringe.com så hjälper vi dig igång.

Kuba Detta Mytomspunna land...

Hösten 2016 gjorde jag och min sambo vår första resa dit. Vi hade läst på om landet och var spända på att få se dessa "old american cars" samt att lära känna landet.

När vi landade på flygplatsen i Havanna och gick ut från terminalen var besvikelsen dock ett faktum.... Gula och svarta bilar så långt ögat nådde. Det var Geely's, Lada, Peugeot, Renault's och en och annan Skoda..... Inte en amerikanare så långt ögat såg. (Vi förstod senare att detta var statens taxibilar, och de var de enda som fick ställa vid ankomsthallen.)

Sagt och gjort, vi satte oss i en av dessa för vidare färd till Varadero. Då dök de upp..... Dodge, Buick och Chevrolet i de mest skiftande skick. Fruktansvärt många som var i det som man som bäst kan kallas "bruksskick" men närheten till Havanna gjorde att det även fanns inslag av bilar som såg fina ut. Ofta lackade i rosa, turkos, gult eller rött. Huvudena på oss gick som på Carrie i Omen.

Ju längre ut på landsbygden vi kom, desto fler bilar i "bruksskick" samt fler och fler lastbilar dök det upp. Lastbilarna var i många fall ombyggda för att i huvudsak fungera som persontransporter och flaken var därför ombyggda med säten.

Mängder av poliser längs med vägarna som hade kontroller. Detta fick vi veta berodde på att det krävdes tillstånd för att köra persontransporter, och detta kontrollerades noggrant.

Kontrollerna gjordes dock inte med anledning av att kontrollera passagerarnas säkerhet eller ev. utsläpp, utan var enbart för att kolla så ingen "körde svart" eller hade för många passagerare... De rökmoln som dessa bilar lämnade efter sig hade fått vilken miljöpartist som helst att krypa ihop i fosterställning och gråta.

På landsbygden så samsades dessa bilar med det transportmedel som fortfarande är det mest förekommande på Kuba, nämligen häst och vagn. Tågnätet på Kuba är så dåligt så frågar man en kuban om det så svarar de att det inte finns något..

När vi sedan kom fram till Varadero, så började de "kulörta" turistbilarna öka i antal igen. Vagnätet på Kuba är väldigt dåligt, inåt landet är det automatiskt hastighetsbegränsningar, då enbart vissa delar är asfalterade. Dessa är trasiga och gropiga så det går lika snabbt med häst och vagn som med bil. När man vet detta så vet förstår man även varför de bilar som används som bruksbilar har byggts om för att ha hög markfrigång.

När det gäller drivmedel så har Kuba egen olja. Man ser oljeborror längs kusten, men flertalet av dem är inte i bruk. Kuba köper istället merparten av sin olja från Venezuela, då de anser att det är för stor negativ miljöpåverkan att ta upp och förädla sin egen. (?) Finns så mycket att berätta om detta land, men i detta forum ska jag kanske hålla mig till bilarna

Lite historia: Anledningen till att Kuba har så många ”old american cars” är revolutionen 1959, då diktatorn Batista störtades av Fidel Castro’s arme, vilket även resulterade i att de amerikaner som var lierade med honom fick lämna landet hals över huvud. Detta skedde nyårsafton 1958 och i sådan hast att de fick lämna alla sina tillgångar kvar.

Det är även av den anledningen som dessa bilar idag är belagda med förbud att lämna landet. De anses tillhöra Kubas kulturarv, och får därför enligt beslut av Kubanska staten inte lämna Kuba. Däremot så är dessa bilar idag (till skillnad mot de statligt ägda gul-svarta taxibilarna) privatägda, och körs av ägarna.

Äger man en bil på Kuba så anses man vara välbeställd, oberoende av vilket märke det vara märke, men helt klart har en amerikansk bil högst status. De vårdar dessa som sina barn och visar stolt upp dem. (En del vill dock ha en lite peng för att visa sin bil, men det är en annan berättelse om Kuba...)

De som kör turister är de stora vinnarna på Kuba. De får visserligen skatta och är reglerade via kontroller och annat, men de tjänar sina pengar via dricks istället. Dricksen motsvarar i många fall vid ett enda enskilt tillfälle vad en statsanställd har i lön på en hel månad, så taxichaufförer med egen bil lever gott på Kuba.

Dock innebär det att drickspengarna är i ”turistvaluta” och den fungerar i turistbutikerna, där priserna är väsentligt mycket högre än i de ”inhemska”. Antingen så får man betala ett högre pris och handla i de butikerna, eller så får man växla in på banken, och då skattas de i stället.

Angående skicket på dessa bilar så kan man väl säga så här... de ser bra ut på håll.... Våldigt få har originalmotor, de allra flesta har en kinesisk dieselmotor istället för originalmotorn. Lackeringarna är många gånger lite ojämna i kvaliteten, och inredningarna är ofta lappade och lagade och belagda med ett tjockt överdrag av genomskinlig plast.

Kan intyga att detta tar udden av en åktur en varm sommardag, då just detta material klibbar våldeliga mot huden. Men, sätter man det i relation till hur tillgången på reservdelar sett ut historiskt så kan man inte vara annat än imponerad över att de fortfarande rullar och är ändå väl värda att både se och uppleva.

Men, förvänta er bara inte mullrande motorer och att alla är i toppskick, för så är inte fallet. När det gäller bilar och kvinnliga förare, är detta väldigt sällan förekommande, så visst var det extra roligt när man träffar på en sådan, och att hon dessutom är en av få som har den mullrande V8:an kvar.

Vår första resa gjordes 2016, och detta var samtidigt som Fidel Castro dog. Vi gjorde om samma resa ett år senare, och då såg vi tydligt att detta är ett land i förändring. Bilarna fanns kvar, men det var en större inblandning av kinesiska bilar. Mitt råd är därför att om man vill uppleva Kuba’s ”old american cars” så bör man nog inte vänta för länge.

Sedan finns det mycket annat att berätta om Kuba och om någon vill ha tips eller råd om ev. resa dit så är det bara att slå en pling så kan jag informera om vad man bör se och vad man kan skippa. Ett väldigt mångfasetterat land som på många sätt är likt vårt, men samtidigt så helt främmande från vårt.

Text & Bild Petra Nilsson

Filmkväll, Från blockflöjt till bebopaluba

Filmen om Peter Jezewski visas i Ormakullagården, Älmhult
Fredagen den 25 januari kl 19.
Som vanligt bjuder vi på Pizzabuffé.

Peter växte upp i Hagsätra i Stockholm. Han hade en sträng uppväxt med sin bror Miche och sina föräldrar som var egna företagare.

Mamma Julia jobbade som frisör och pappa Mietek som tapetserare och klädde om möbler. Peter var bråkig och hamnade i slagsmål i tidig ålder, umgicks med äldre killar och det blev fester och gängbråk och inbrott m.m.

Peter började sin musikaliska bana som många andra nämligen med blockflöjt. 1977 bildade han tillsammans med sina kompisar Ingemar Wallen och Matte Lagerwall The Boppers. Det skrevs då "Dom är som utsläppta från en ungdomsgård, bommad sen 1958. Boppers är klädda som 1958, rör sig som 1958, ser ut som 1958 och - framför allt - låter som 1958. Sedan dess har han hållit på med sin musik och är Sveriges Doo Wopkung. Följ Peters livshistoria och njut av rocknroll/Doo Wop när den är som bäst.

Alla är hjärtligt välkomna hälsar Crusigsektionen

Kärrasand

Första lördagen i augusti var det så dags för vår 13:e bilutställning i Kärrasand med 60-talsfest.

Vi släppte in 110 bilar varav 23 europeer och 87 USA-bilar och som vanligt var det publiken som röstade fram sina favoriter.

Europeklassen vann Nils-Gunnar Bertilsson från Skruv med sin Volvo Amazon -59:a.

2:a blev Christer Grindhage från Olofström med sin Opel GT från 1970.

USA-bilsklassen vanns av den inte helt okända Patrik Svensson från FHRA med sin Chevrolet Bel Air -56:a GRATTIS!!!

2:a kom Reine Fredriksson från Fridlevstad, Rödeby och hans Ford Galaxie Skyliner Retractable (plåtcab) 59:a

3:a blev Ken Estenbjer från Kyrkhult med sin Plymouth Sport Fury Cab från 59.

I år var det The Playtones som rockade på utomhusscenen och Wideband spelade på dansbanan. The Playtones har väl ingen undgått och de gjorde ytterligare en väldigt bra spelning. Men det nystartade bandet Wideband från Karlskrona var en positiv överraskning för många och det har sällan varit så många som svängt om på dansbanan en 60-talsfest.

Inbjudan till Feringe Hot Rod Associations Årsmöte

Tid och plats: Lördagen den 9 mars 2019 klockan 17.00 i Judhultsgården i Göteryd, två mil väster om Älmhult.

Om du avser att besöka årsmötet vill vi att du meddelar oss senast den 26 februari om detta. Det går bra att mejla på: info@feringe.com eller ringa till någon i festkommittén:

Jan Petersson, tel: 0705-809 630

Christer Svensson, tel: 0704-028 880

Pontus Svensson, tel: 0735-424 562

Stefan Idström, tel: 0738-200 205

Liselotte Lundmark, tel: 0708-763 799

Detta för att maten ska anpassas till antalet mötesdeltagare och ingen ska behöva vara hungrig. Önskemål om specialkost anges i samband med anmälan.

Du som har foton liggande från 80 och 90 talet som har anknytning till tävlingar och evenemang från den tiden får gärna ta med dessa foton.

